

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОЮ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах глобалізації, для підвищення рентабельності підприємства потрібно враховувати можливі зміни зовнішніх факторів, урізноманітнення потреб споживачів, збільшення та доступність сучасних технологій та зростання конкуренції на міжнародному ринку. Саме через загострення цих проблем зростає актуальність досліджень проблем підвищення управління міжнародної конкурентоспроможності підприємства.

Міжнародна конкурентоспроможність підприємства – це рівень його компетенції відносно інших підприємств-конкурентів у нагромадженні та використанні виробничого потенціалу, або наявна спроможність підприємств у ліберальному середовищі досягти і зберегти доходну частину ринку [1].

Управління міжнародною конкурентоспроможності допомагає підприємству в досягненні високих конкурентних позицій на світовому ринку. Управління можна визначити як сукупність заходів спрямованих на систематичне вдосконалення товару чи послуги, поліпшення сервісу, реклами, постійний пошук нових каналів збуту та нових груп покупців, подолання негативних наслідків конкуренції та зовнішніх факторів на міжнародному ринку.

Тільки за умови, що підприємство може стабільно функціонувати за будь-яких несприятливих економічних, політичних і соціальних умов та швидко реагувати на зміни в зовнішньому середовищі, можна сказати, що управління міжнародною конкурентоспроможністю ефективно.

Серед сучасних проблем управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств можна виділити такі:

1. Відсутність конкретної стратегії, щодо певної цільової групи споживачів, розробленої з урахування конкурентних переваг та існуючих можливостей підприємства;

2. Недостатня підтримка уряду країни щодо політики міжнародної конкурентоспроможності підприємства;

3. Слабке впровадження у виробництво результатів науково-технічних досліджень у порівнянні з розвинутими країнами;

4. Слабка розробка теоретичних основ, невідповідність організаційно-методологічного забезпечення особливостям об'єкта управління[2];

5. Нестійка економічна та політична ситуація в державі;

6. Слабкий кадровий потенціал;

7. Невідповідність продукції та послуг до європейських стандартів та міжнародних вимог.

Проблема управління конкурентоспроможності набуває особливого значення після входу України до асоційованого членства Європейського

Союзу, оскільки за таких умов спостерігається загострення конкуренції, особливо в секторі малого бізнесу в економіці України. Тому пошук ефективного економічного механізму управління конкурентоспроможності на міжнародному ринку є наразі надзвичайно актуальним.

Водночас отримані результати досліджень конкурентоспроможності неможливо автоматично і в повному обсязі впровадити в вітчизняну економіку, оскільки існують різні умови і рівні її розвитку. Незважаючи на широкий спектр робіт з дослідження даної проблематики, теоретичні аспекти залишаються недостатньо вивченими. Зокрема, відсутня структуризація та побудова ефективного механізму системи управління конкурентоспроможності. Існуючі розробки найчастіше стосуються виробничих підприємств, де основна увага приділяється конкурентоспроможності продукції, що виробляється. Проте не менш важливим в сучасних умовах є управління конкурентоспроможністю підприємств не виробничої сфери, що надають послуги населенню [3].

Розглянувши проблеми управління конкурентоспроможністю, можна виділити основні шляхи її підвищення на міжнародному ринку: 1) створення умов для поліпшення розвитку інноваційної діяльності, запровадження у виробництво новітніх технологій, сучасних виробів нової техніки, запобігання відтоку інтелекту; 2) поліпшення стандартизації, як головного інструменту фіксації та забезпечення заданого рівня якості на підприємствах; 3) своєчасна реакція на зміни кон'юнктури ринку, оперативне та гнучке формування ефективних варіантів відповідей на ці зміни, а для цього необхідне досконале вивчення потреб ринку.

Отже, проблема управління конкурентоспроможністю має в сучасному світі універсальний характер. Від того, наскільки успішно вона вирішується, залежить рівень економічного та соціального життя в будь-якій країні. Для вирішення проблем щодо управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства необхідно враховувати основні фактори, які тим чи іншим чином впливають на діяльність підприємства на міжнародних ринках. Слід оперативно розв'язувати основні проблеми, що пов'язані з виробництвом продукції та її реалізацією, працювати над підвищенням її якості, слідкувати за її новітністю та враховувати вимоги споживачів. Підвищення ефективності управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств має стати пріоритетним завданням як бізнесу, так і держави, що мають тісно співпрацювати задля досягнення позитивного результату.

Список використаних джерел:

1. Арнаут І. П. Дослідження підходів щодо дефініції конкурентоспроможності підприємства / І. П. Арнаут // *Інноваційна економіка*. – 2012. – №3. – С. 111 – 114.
2. Швиданенко О. А. Сучасні критерії конкурентоспроможності: ефективність та інноваційність / О. А. Швиданенко // *Актуальні проблеми економіки*. – 2010. – №8. – С. 145 – 153.
3. Крекотун С. А. Проблеми управління конкурентоспроможністю підприємств малого бізнесу / С. А. Крекотун // *Економіка та менеджмент*. – 2012. – №9. – С. 173 – 174.